

щодо чесності та сумлінності адвоката». Для адвоката всі ці властивості є обов'язковою передумовою здійснення його діяльності [3].

Також моральна культура юриста передбачає сприйняття не тільки загальноприйнятих моральних вимог, які стосуються всіх пересічних громадян, але й розроблені на цій основі спеціальних правил, зумовлених специфікою умовами певного виду юридичної діяльності. Такі правила можуть існувати в якості суто моральних, наприклад норми кодексів професійної етики, а також в якості морально-правових норм.

Отже, моральна культура юриста відіграє в його діяльності велике практичне значення. Адже, саме засвоєння фахівцем моральних норм та принципів допомагає в їх професійній діяльності і дає змогу говорити про юриста як про моральну особистість і справжнього професіоналу. Крім цього, моральна культура юриста базується на підвищених стандартах, а тому має бути вище за рівень моральної культури суспільства.

Література

1. Основні принципи незалежності судових органів, ред.від.13.12.1985 року.
2. Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», ред.від 05.01.2017 року.
3. Загальний кодекс правил для адвокатів країн Європейського Співтовариства, ред. від 01.10.1988 року.

ЕКОНОМІЧНА КУЛЬТУРА ЮРИСТА

Я. А. Олійник

(слухач магістратури юридичного факультету Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ)

Науковий керівник: доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін, кандидат філологічних наук Дніпровського державного університету внутрішніх справ **Мороз Валентина Яківна**

Ефективність професійної діяльності юриста закономірно пов'язана з його економічною культурою. Відомо, що економіка – це певна система цінностей, яку створює держава та її народ [1]. Вирішальну роль у формуванні економічної культури відіграє цілеспрямований процес професійної освіти, під час якого реалізується соціально-педагогічна функція, що передбачає передачу знань, умінь, навичок, вироблення особистісних якостей, що складають економічну освіченість [2].

Економічна культура була предметом наукових досліджень багатьох вчених: О.Д. Несімко, В.С. Рижков, В.М. Ворона, Л.В. Губерський, С.С. Сливка, А.В. Сур'як, О.В. Плахотнік та інших. Економічна культура юриста – це система економічних знань, вмінь та навиків, які дозволяють

реалізовувати економічні права та економічно обґрунтовано виконувати свої професійні обов'язки. Структура економічної культури юриста полягає в:

- оволодінні знаннями економічної теорії та законодавством у сфері економіки, широкій інформованості про економічне життя суспільства, його закономірностях, правах і обов'язках громадян, які виступають активними учасниками економічних відносин;

- переконаності в необхідності економічних реформ ринкового типу, піднятті економічного рівня країни, звільненні економіки від тіньових структур та схем, утвердженні її стабільності, охороні та захисті економічних прав і свобод громадян;

- участі в недопущенні та попередженні різного роду зловживань у системі економіко-правових відносин.

Надзвичайно важливе значення має знання юристом економічних прав, тобто суб'єктивних прав у сфері економіки, у сфері економічних (майнових) відносин. Глибина пізнання механізму їх здійснення необхідна не лише для реалізації власних прав. Вона дозволяє юристу кваліфіковано охороняти та захищати економічні права потенційних клієнтів.

Економічні права – це можливості або свободи людини і громадянина розпоряджатися предметами споживання та основними факторами господарської діяльності: власністю і працею, проявляти зацікавленість та ініціативу при реалізації своїх здібностей та набутті засобів для існування, беручи участь у виробництві матеріальних та інших благ.

До цих прав належать: право приватної власності, право на підприємницьку діяльність, право громадян на користування: а) природними об'єктами права власності народу; б) об'єктами права державної та комунальної власності [3].

Основними принципами економічної культури правника можна вважати такі: цивілізованість, мобілізованість, компенсаційність, контрольованість, знання тіньового ринку, логічні економічні переконання, раціональність, діловитість [4].

Важливими функціями економічної культури юриста є:

- сприяння дотриманню податкової дисципліни (ліквідація проблеми неплатежів, пропаганда фінансово-податкового законодавства, посилення відповідальності суб'єктів права за невиконання договірних зобов'язань тощо) та перетворенню тіньової економіки у державну;

- запобігання негативним етнонаціональним наслідкам міграційних процесів;

- встановлення причиново-наслідкових зв'язків між економічними та правовими явищами;

➤ формування нового економічного мислення [5, с. 209].

Отже, економічна культура юриста – це система економічних знань, умінь та навичок, які дозволяють реалізовувати економічні права та економічно обґрунтовано виконувати свої професійні обов'язки. Економічна культура дуже тісно взаємопов'язана з професійною діяльністю юриста, це ми бачимо, виходячи із її функцій та структури. Окрім цього, знання економічних прав дозволяє юристу кваліфіковано охороняти та захищати економічні права потенційних клієнтів.

Література

1. Несімко О.Д. Економічна культура як одна з невід'ємних рис професійності юриста / О. Д. Несімко // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. – 2006. – № 32. – С. 259-264. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhnuvs_2006_32_43
2. Плахотнік О.В. Формування професійно-економічної культури студентів вищих навчальних закладів / О.В. Плахотнік // Збірник наукових праць Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2017. – Вип. 56. – С. 232-240. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znrviknu_2017_56_30.
3. Несімко О.Д. Поняття економічної культури юриста та її структура / О.Д. Несімко // Актуальні проблеми держави і права. – 2006. – Вип. 29. – С. 257-261. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdp_2006_29_52.
4. Рижиков В.С. Економічна культура: історичний аспект, аналіз та перспективи розвитку в умовах становлення економічних відносин ринкового типу / В.С. Рижиков // Актуальні проблеми економіки. – 2015. – №1. – С. 52-58. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ape_2015_1_8.
5. Сливка С. Юридична деонтологія. Підручник. – Вид. 2-е, пере-роб. і доп. – К.: Атіка, 2003. – 320 с.

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА ГРОМАДЯН УКРАНИ НА ВИБІР ІМЕНІ

М. В. Патріман

(курсант 1 курсу факультету підготовки фахівців для підрозділів
превентивної діяльності Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ)

Науковий керівник: старший викладач кафедри українознавства та іноземних мов Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Подворчан Алла Зеновівна

*Ім'я людини – найсолодший
і
найважливіший для неї звук
у будь-якій мові.*

Дейл Карнегі

Ім'я людини – це той код, з яким вона йде по життю, його дають кожній фізичній особі, незалежно від раси, нації та місця, де вона проживає.